

A ... Ítéltábla) által képviselt **felperes neve** (...) felperesnek - a Péter Ügyvédi Iroda; ügyintéző ügyvéd:) által képviselt **II.rendű alperes neve** (...) alperes ellen tisztességtelen szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítása iránt a ... Törvényszék előtt folyamatba tett perében a 2015. április 9-én kelt 32.G.44.756/2014/9. számú ítélet ellen az alperes részéről 10. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A ... Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a Közlemény 4. bekezdésében a jogszabály helyes megjelölése 213/2008. (VIII. 29.) Kormányrendelet, továbbá az alperes I.rendű alperes neve elnevezése 2015. május 12. napjától II.rendű alperes neve-re változott.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában megállapította, hogy a felperes olyan bejegyzett civil szervezet, amelynek célja többek között figyelemmel kísérni a hazai fogyasztók érdekeinek képviseletében az Európai Unió és a hazai fogyasztóvédelmi politika érvényesülését. A felperes fogyasztói panaszokból és az alperes általános szerződési feltételeinek vizsgálatából értesült arról, hogy az alperes üzleten kívüli, az alperes által szervezett termékbemutatók során használt általános szerződési feltételeiben a következőképpen rendelkezett:

- 1. a) alpontja alábbi mondata: "Jelen szerződésre nem irányadó a 213/2008. (VIII. 29.) Kormányrendelet rendelkezései."
- 1. b) alpontja alábbi mondata: "Jelen szerződés rendelkezéseit az üzleten kívül fogyasztóval kötött szerződésekről szóló 213/2008. (VIII.28.) Kormányrendeletnek megfelelően kell alkalmazni."
- 8. pont utolsó mondata: Az Eladó felhívja, tájékoztatja a Vevő figyelmét, hogy a szerződés aláírásával, olyan higiéniai jellegű termékek is kerülhetnek értékesítésre (pl.: infra, mágneses (akár pulzáló) terápiás ágybetét stb.), amelyek vonatkozásában a Ptk. 320. § (3) alapján a Vevő átvételtől való elállás jogát a csomagolás (fólia) felbontása, használata után nem köteles visszavenni a termék átvételétől számított 14 napon belül, csakis helyreállítási díj (eredeti állapot visszaállítási költség) megfizetése ellenében."

Az általános szerződési feltételek 11. pontja szerint a vevő elismerte, hogy a használati és kezelési útmutatót megismerte. Az alperes által forgalmazott termékek: a Standard infra ágybetét, az SPS mágneses ágybetét, valamint az Omi Pads pulzáló mágneses ágybetét. A termék-leírások külön nem térnek ki arra, hogy az ágybetét, avagy az egyéb termék higiéniai terméknek minősül-e, pl. a mágneses ágybetét termékismertetője csak azt rögzíti, hogy a termék nem minősül orvostechnikai vagy gyógyászati segédeszköznek, de arra nem tér ki, hogy higiéniai termékről van-e szó.

A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a rendelkező részben meghatározott általános szerződési feltételek semmisek, mivel tisztességtelen szerződési feltételnek minősülnek, így a bíróság állapítsa meg a semmisséget a kikötés nyilvánosságra hozójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:103. § (3) bekezdése, illetve a 6:105. § (2) bekezdése alapján, illetve a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 38. § (3) bekezdés második fordulata alapján. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és a jogsértő alperest tiltsa el a további jogsértéstől a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 39. § (3) bekezdés a.) pontja alapján. Kérte továbbá, hogy a bíróság rendelje el az alperes saját költségére közlemény közzétételéről gondoskodjon a jogsértés tényét megállapító ítélet tartalmáról a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 38. § (6) bekezdése és az új Ptk. 6:105. § (2) bekezdése alapján. Kérte továbbá az alperest a perköltségben is marasztalni azzal, hogy a felperes jogi képviselője áfa-körbe nem tartozik.

Előadta, hogy a felperes fogyasztói panaszokból és több vállalkozás általános szerződéseinek vizsgálatából értesült arról, hogy az alperes üzleten kívüli, az alperes által szervezett termékbemutatók során kötött szerződéseinek Általános Szerződési Feltételei a fogyasztói érdekek sérelmét okozzák, a jóhiszeműség és tisztesség követelményeibe, valamint jogszabályba ütköznek. Az Általános Szerződési Feltételek 1.a. és 1.b. pontjában már időközben hatályon kívül helyezett jogszabályokra hivatkozott az alperes, hiszen a 45/2014. (II. 26.) Kormányrendelet szabályozza már a felek jogviszonyát. Ilyetén nem csak tisztességtelen, hanem az új Ptk. 6:95. §-ába ütközik, mint jogszabályba ütköző szerződés semmis. A szerződés 8. pontja pedig helytelenül a régi Ptk. 320. § (3) bekezdésére vonatkozó elállási jogra utal, holott 2014. március 15-én már hatályba lépett a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény. A 8. pont kapcsán előadta, hogy az alperes megfosztja, illetve további költséghez köti a fogyasztókat az indokolás nélküli elállás lehetőségétől abban az esetben, ha álláspontja szerint higiéniai jellegű terméket is értékesít. A feltételeket kidolgozó alperes a jóhiszeműség követelményét megsértve járt el, hiszen anélkül, hogy egy infra matrac higiéniai terméknek minősülne, akként tünteti fel azt és csak többletköltség megfizetése esetén hajlandó azt visszavenni a fogyasztótól, ezáltal jogszabályellenes feltételeket állapít meg. Másrészt a szerződésből eredő fogyasztói jogosultságokat és kötelezettségeket egyoldalúan és indokolatlanul a fogyasztó hátrányára állapítja meg, hiszen olyan többletfeltételt vár el a fogyasztótól, hogy anélkül, hogy kipróbálná a terméket döntenie kell arról, hogy megfelelő lesz számára, ez pedig az együttműködési kötelezettség keretében nem várható el. A felperes az alperesi nyilatkozatra tekintettel a szerződés 8. pontjának tisztességtelensége megállapítását 2014. január 2. napjától kérte megállapítani. Álláspontja szerint az infra, a mágneses ágybetét, illetve a szerződés 8. pontjában a zárójelben található felsorolt termékek nem minősülnek higiéniai terméknek és ezáltal tisztességtelen a feltétel, hiszen ezeket kizárja az elállási körből.

A felperes közérdekű keresetében kérte, hogy a feltétel érvénytelenségét az annak alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal rendelje el a bíróság és az alperest tiltsa el ezen szerződési feltétel további használatától. Az alperes időközben becsatolta azokat az újonnan

használt szerződési feltételeit, amelyek kapcsán már a szerződés 1.a., 1.b. és 8. pontját illetően a jogviszony szabályozására irányadó szabályok megnevezését kijavította. Erre tekintettel a felperes az 1.a., és 1.b. pont tekintetében a jogsértés abbahagyása és alperesnek a további jogsértéstől történő eltiltására vonatkozó kérelme tekintetében keresetétől elállt, e körben a bíróság a pert megszüntette.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Előadta, hogy az üzleten kívüli értékesítésre vonatkozó szabályokat tartalmazó 213/2008. (VIII. 29.) Kormányrendeletre történő hivatkozás kikerült az általános szerződési feltételekből. Az alperes gyakorlatában az üzleten kívüli értékesítés kisebb súllyal érvényesül, elsősorban üzletben értékesíti az általa kínált termékeket. Szó sincs arról, hogy az alperes kiemelten idősebb vagy nyugdíjas vagy beteg embereknek igyekszik termékeit értékesíteni. Valótlan az a felperesi állítás, mely szerint arra törekedne, hogy vevői gyors és meggondolatlan döntést hozzanak. A szerződés 8. pontja kapcsán előadta, hogy a 45/2014. (II.26.) Kormányrendelet 29. § (1) bekezdés e) pontja értelmében higiéniai jellegű termékek esetén a vevő elállási joga kizárható. Nem vitatta, hogy a felperes által becsatolt szerződés blankettaszerződés volt, és abban az időben nem is használt mást. Előadta, hogy a szerződés 8. pontjában foglalt elállási jogot 2014. január 2-től alkalmazta. A felperes által csatolt, 2014. június 20-án megkötött blankettákban valóban téves a régi Ptk. 320. §-ára történő hivatkozás, ezt azonban szintén javította. Utalt arra, hogy tudomása szerint jelenleg nincs olyan jogszabály, amely pontosan meghatározná, hogy mi is minősül higiéniai terméknek, csatolta a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság honlapján található tájékoztatót, amely szintén nem tartalmaz kimerítő felsorolást a higiéniai jellegű termékek köréről.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a perbeli időszakban három terméket forgalmazott a Standard infra ágybetétet, SPS mágneses ágybetétet, Omi Pads pulzáló mágneses ágybetétet. Ezeknek a kezelési, használati útmutatóját, illetőleg egy olyan tájékoztatót, mely szerint ezek higiéniai terméknek minősülnek, minden egyes esetben elhelyezett a termék csomagolásán belül, amikor azokat a fogyasztónak megküldte. Mind szóban, mind írásban tájékoztatta a vevőt arról, hogy a termék higiéniai terméknek minősül. A 8. pontban egyértelműen meghatározta a helyreállítási díj tartalmát, az eredeti állapot visszaállítási költsége például, ha a termék elszakad azt meg kell varrni, ha koszos ki kell tisztítani, ez takarja visszaállítási költséget.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a megjelölt termékek közvetlenül érintkezhetnek az emberi testtel, azokon - visszaküldés előtt - a termék kipróbálása során a fogyasztó alszik, teste közvetlenül érintkezhet a termékkel, így mindenképpen higiéniai terméknek minősülnek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes által kötött fogyasztói szerződések általános szerződési feltételeinek rendelkezései, nevezetesen:

- az 1. a. alpont alábbi rendelkezése:

„Jelen szerződésre nem irányadó a 213/2008. (VIII.29.) Kormányrendelet rendelkezései.”

- az 1. b. alpont alábbi rendelkezése:

„Jelen szerződés rendelkezéseit az üzleten kívül fogyasztóval kötött szerződésekről szóló 213/2008. (VIII. 29.) Kormányrendeletnek megfelelően kell alkalmazni.”

2014. június 13. napjától valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal tisztességtelen ezért érvénytelen.

- a 8. pont azon rendelkezése, mely szerint "az Eladó felhívja, tájékoztatja a vevő figyelmét, hogy a szerződés aláírásával, olyan higiéniai jellegű termékek is kerülhetnek értékesítése (pl: infra,mágnes (akár pulzáló) terápiás ágybetét stb.), amelyek vonatkozásában a Ptk. 320. §-ának (3) bekezdése alapján a vevő átvételtől való elállási jogát a védő csomagolás (fólia) felbontása, használat után nem köteles visszavenni a termék átvételétől számítva 14 napon belül, csakis helyreállítási díj (eredeti

állapot visszaállítási költség) megfizetése ellenében."

2014. január 2. napját követően valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal tisztességtelen ezért érvénytelen.

Az elsőfokú bíróság felhívta az alperest a 8. pont fenti tartalommal történő használatának abbahagyására, és eltiltotta őt attól, hogy a 8. pontot fenti tartalommal használja tovább.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy saját költségére hatvan nap alatt két országos napilapban tegyen közzé közleményt az alábbi tartalommal:

„Közlemény

A ... Törvényszék 2015. április 9. napján kelt ítéletében megállapította, hogy az I.rendű alperes neve alperes által kötött fogyasztói szerződések általános szerződési feltételeinek alábbi rendelkezései:

- az 1.a. alpontról „Jelen szerződésre nem irányadó a 213/2008 (VIII.29.)

Kormányrendelet rendelkezései."

- az 1. b. alpontról "Jelen szerződés rendelkezéseit az üzleten kívül fogyasztóval kötött szerződésekről szóló 213/2008.(VIII. 29.) Kormány rendeletnek megfelelően kell alkalmazni."

2014. június 13. napjától valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal tisztességtelen ezért érvénytelen.

A kikötések azért tisztességtelenek, mert az üzleten kívül fogyasztóval kötött szerződésekről szóló 213/2008. (VIII. 29.) Kormányrendelet 2014. június 12. napjáig volt hatályban, 2014. június 13. napjától már a fogyasztó és a vállalkozások közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Kormányrendelet volt hatályban, a felek jogviszonyának szabályozásáról ezért az I.rendű alperes neve tévesen tájékoztatta a fogyasztókat.

- 8. pont azon rendelkezése, mely szerint: "Az Eladó felhívja, tájékoztatja a vevő figyelmét, hogy a szerződés aláírásával, olyan higiéniai jellegű termékek is kerülhetnek értékesítésre (pl.: infra, mágnes (akár pulzáló) terápiás ágybetét stb.), amelyek vonatkozásában a Ptk. 320. § (3) bekezdése alapján a vevő átvételtől való elállási jogát a védőcsomagolás (fólia) felbontása, használat után nem köteles visszavenni a termék átvételétől számítva 14 napon belül, csakis helyreállítási díj (eredeti állapot visszaállítási költség) megfizetése ellenében."

2014. január 2. napjától valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal tisztességtelen ezért érvénytelen.

A kikötés azért tisztességtelen, mert a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel egyoldalú, azon szerződési feltétel értelmezésére, hogy mi minősül, higiéniai terméknek, valamint eredeti állapot visszaállítási költségnek, továbbá ezen feltételek nem egyértelműek."

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000 Ft perköltséget, a Magyar Állam részére az állami adóhatóság külön felhívására 36.000 Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Döntése indokolásában utalt arra, hogy a felek jogviszonyára a 2014. március 15. napjáig terjedő időszak tekintetében még az 1959. évi IV. törvény (a régi Ptk.) szabályai, míg ezt követően a 2013. évi V. törvény (új Ptk.) szabályai az irányadók. A felperes az Általános Szerződési Feltételek 8. pontja tekintetében annak tisztességtelensége megállapítását a 2014. január 2. napját követően kötött fogyasztói szerződésekre is kérte megállapítani, így a régi Ptk. irányadó még az ezekkel kapcsolatosan a 2014. március 15. napjáig tartó jogviszonyok alapján megkötött fogyasztói szerződésekre. Utalt arra, hogy a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése, a 209/B. § (1) bekezdése, valamint

a 209/A § (2) bekezdése alkalmazandó. Ezt meghaladóan az új Ptk. 6:102. § (1) bekezdése, 6:103. § (2) bekezdése 6:105. § (1) bekezdése, valamint (2) bekezdése az irányadó. Felhívta továbbá a fogyasztó és a vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Kormányrendelet 20. § (1) bekezdését, (2) bekezdését, valamint ezen kormányrendelet 25. §-át. Utalt még továbbá a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 39. § (3) bekezdésére és a 38. § (3)-(7) bekezdéseire is.

Rögzítette, hogy a felek között nem volt vitatott az a tény, hogy a 2014. június 20. napján kelt szerződés 1. pontja és 8. pontja általános szerződési feltételnek minősült, amelyet a szerződő felek egyedileg nem tárgyaltak meg. Nem volt az sem vitatott a szerződő (helyesen: peres) felek között, hogy ezen általános szerződési feltételeket az alperes 2014. január 2. napjától használta a szerződéskötései során. Az alperes nem vitatta azt a tényt sem, hogy 2014. június 13. napjától az általa használt szerződési feltételek 1.a. és 1.b. pontjában helytelenül, már hatályon kívül helyezett kormányrendeletre hivatkozott. 2014. június 13. napjától ugyanis már a fogyasztó és a vállalkozások közötti szerződések részletes szabályairól szóló 45/2014. (II. 26.) Kormányrendelet volt hatályban, így a felek jogviszonyára már ez a jogszabály volt irányadó. Ezen szerződési feltétel az új Ptk. 6:103. § (2) alapján nem volt egyértelmű, mert helytelenül utalt a felek közötti jogviszonyra irányadó jogszabályra, így az tisztességtelennek minősül.

Az alperes utóbb bejelentette, hogy az általános szerződési feltételeit kijavította, ezért a felperes a jogsértéstől történő eltiltást és ezen feltétel használatának abbahagyása iránti keresetétől e körben el is állt, azonban az utóbb eszközölt módosítás a kikötött és a módosítás előtt használt feltétel tisztességtelenségét nem orvosolja.

Az általános szerződési feltételek 8. pontjának utolsó mondatát azért találta tisztességtelennek az elsőfokú bíróság, mert a kikötés nem határozza meg pontosan, hogy mi minősül higiéniai jellegű terméknek, a szerződés ezen feltételének értelmezésére a vállalkozást egyoldalúan jogosítja fel, ezzel a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg, így az új Ptk. 6:104. § (1) bekezdés a) pontja, illetőleg a régi. Ptk. 209. § (1) bekezdése értelmében a feltétel tisztességtelen.

Rögzítette, hogy a szerződés 11. pontja ugyan tartalmazza, hogy a használati és a kezelési útmutatót megismerte a fogyasztó, azonban az alperes előadása szerint a termék elküldése során a használati és kezelési útmutatóval egyidejűleg egy tájékoztatót is elhelyeztek a termék csomagolásán belül, ez a külön tájékoztató tartalmazta azt a tényt, hogy az adott termék higiéniai jellegű termék-e. A fogyasztó tehát csak a termék otthoni felbontása után szerezhetett arról tudomást, hogy a termék higiéniai jellegű terméknek minősül. Az alperes ugyanakkor semmilyen paramétert nem adott meg arra nézve, hogy az általa forgalmazott termékek mikor, milyen esetben minősülnek higiéniai jellegű terméknek, annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság tájékoztatta az alperest, hogy az alperes bizonyítási kötelezettsége és terhe annak bizonyítása, hogy a fogyasztókat minden esetben tájékoztatta arról, hogy az adott termék higiéniai terméknek minősül, egyértelműen meghatározta, hogy a fogyasztó által vásárolt termék egészségvédelmi vagy higiéniai terméknek minősül-e, illetőleg megadta a fogyasztó részére azt a minősítési eljárási rendet, amelynek alapján az egyes általa forgalmazott termékeket egészségvédelmi vagy higiéniai terméknek minősítette. Az alperes nem bizonyította, hogy a szerződéskötéskor a fogyasztót tájékoztatta a termék higiéniai jellegéről, illetve maga is úgy nyilatkozott, hogy a termék ekként történő minősítésének nincs meghatározott módja, külön feltételrendszere.

Az elsőfokú bíróság egyebekben azt is megállapította, hogy az a három termék, amelyet az alperes forgalmazott a perbeli időszakban tisztítható, lemosható termék, így semmiképpen sem minősülhetnek olyan higiéniai jellegű terméknek, mint például egy fogkefe. Nyilvánvaló, hogy egy fogkefe használata után a termék olyképpen érintkezik közvetlenül az emberi testtel, nyálkahártyával, hogy az higiéniai termék. Egy olyan ágybetét, ami huzattal ellátott és a huzat mosható vagy amely olyan anyagú, amely lemosható hasonlóan egy üzletben felpróbált ruhához nem feltétlenül minősül higiéniai jellegű terméknek. Az alperes azonban semmilyen feltételrendszerrel nem használt arra nézve, hogy mi minősülhet higiéniai jellegű terméknek, erre nézve pontos jogszabályi meghatározás sincs, így egyértelmű, hogy adott terméknel mindig a fogyasztóval szerződő fél, azaz az alperes egyoldalúan dönthette el azt, hogy adott termék higiéniai termék-e, ebből kifolyólag a korlátozott jellegű elállási jog illette-e meg a fogyasztót. Ezt meghaladóan a 8. pontban hivatkozott régi Ptk. 2014. március 15-ét követően már nem volt hatályos, az irányadó jogszabályokról tévesen tájékoztatta a fogyasztót az alperes, ekként a kikötés nem is volt egyértelmű, és ez okból tisztességtelen. Az a tény, hogy a fogyasztó kipróbálja a terméket, így például egy ágybetétet, még nem jelenti azt, hogy azt csak tetemesen csökkent értékben tudja visszaszolgáltatni. Nem teljesen érthető, hogy vajon mit takar a helyreállítási díj megfizetése, ezen belül a fogyasztót milyen többletköltség terheli, ha ilyen termékkel kapcsolatosan a felbontás után kívánja az elállási jogát gyakorolni.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 8. pont javított rendelkezése sem határozta meg egyértelműen, hogy egy termékkel kapcsolatos helyreállítási díjba mi tartozik, az eredeti szövegezésből pedig egyáltalán nem derült ez ki, a szerződés ezen feltételének értelmezésére tehát a vállalkozást egyoldalúan jogosítja fel, ezzel a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg, így az új Ptk. 6:104. § (1) bekezdés a) pontja, illetőleg a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése értelmében a feltétel tisztességtelen.

Az elsőfokú bíróság a közérdekű kereset alapján valamennyi félre kiterjedő hatállyal állapította meg a tisztességtelenséget és a közlemény közzétételéről szóló kötelezés, az új Ptk.6:105. § (2) bekezdése alapján történt. A két országos napilapban történő közzétételre tekintettel a teljesítési határidőt viszonylag hosszabb időben, 60 napban határozta meg az elsőfokú bíróság. A 8. pont kapcsán a jogsértés abbahagyására és a jogsértő eltiltásra az 1997. CLV. törvény 39. § (3) pontja alapján került sor.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen kérte, hogy a ... Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára figyelemmel az anyagi és eljárási jogszabályok téves alkalmazására. Másodlagosan kérte, hogy a ... Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg olyan tartalommal, hogy a keresetet teljes egészében utasítsa el érdemi alaptalanságára tekintettel. Kérte továbbá, hogy kötelezze a felperest perköltség viselésére.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a szerződés 1a. és 1b. pontja tekintetében a feltételek érvénytelenségét 2014. június 13. napjától kezdődően állapította meg, azonban ítéletében nem tért ki arra, hogy csak igen rövid ideig, és nem a jogerős ítélet meghozataláig terjedő időszakra állt fenn a hatályon kívül helyezett jogszabályokra való hivatkozás. Ennek megfelelően a közzétenni szükséges közlemény tévesen azt a látszatot kelti, mintha a szerződés 1a. és 1b. pontjának jogellenessége 2014. június 13. napjától kezdődően folyamatosan, a jogerős ítélet meghozataláig fennállt volna, azonban ezzel szemben a felperes által is elismert módon az alperes észlelve az érintett jogszabályok

hatályon kívül helyezését, haladéktalanul módosította a szerződés érintett pontjait. Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság eljárási szabályt sértett, amikor elmulasztotta a tényállás feltárása során a jogsértő állapot fennállásának konkrét idejét, és ezáltal az érvénytelenség fennállásának tartalmát vizsgálni és megállapítani. A szerződésnek a hatályon kívül helyezett jogszabályokra hivatkozó feltételeinek érvénytelensége, így azok módosítását követően nem állt fenn, a módosításra tekintettel azok érvényes kikötésnek minősülnek, amelyről az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni.

Ezt meghaladóan az alperes álláspontja szerint a hatályon kívül helyezett jogszabályra hivatkozó feltétel nem minősülhet tisztességtelen, érvénytelen feltételnek, az egy fogyasztóvédelmi szempontból igen csekély jogi relevanciával bíró részlete a szerződésnek, ami nem teszi a feltételt nem egyértelművé. Az emiatt alkalmazott jogkövetkezmény pedig egyáltalán nem áll arányban a vélt jogsértés súlyával.

A szerződés 8. pontjával kapcsolatban az alperes fenntartotta az elsőfokú eljárásban tett azon állítását, hogy nincs olyan jogszabály, vagy akár szakmai állásfoglalás, amely pontosan meghatározná, hogy mi minősül higiéniai terméknek, vagy amely rögzítene valamilyen minősítési eljárási rendet, amely alapján az egyedileg eldönthető lenne. Álláspontja szerint a régi és az új Ptk. rendelkezései alapján nyilvánvaló, hogy az általános szerződési feltételeket alkalmazó fél a több szerződés megkötése céljából meghatározott feltételeit egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre határozza meg, amely esetben az egyoldalúságot a feltételt alkalmazó hátrányára értékelni nem lehet.

Sérelmezte, hogy az ítélet állításával ellentétben az alperes a per során okiratokkal bizonyította, hogy a fogyasztókat minden esetben, szóban és írásban tájékoztatta arról, hogy a termék higiéniai terméknek minősül, és ennek milyen jogkövetkezményei vannak. Az eljárás során csatolt szerződés, használati és kezelési útmutató és az azokhoz csatolt - így azok részét képező - vásárlói tájékoztató a termék megvásárlásakor minden esetben átadásra kerülnek a fogyasztók részére, amely dokumentumok egyértelműen felhívják a fogyasztó figyelmét a higiéniai termék vásárlása esetén az elállási jog érvényesítése során alkalmazandó jogkövetkezményekre. A szerződés, továbbá tartalmazza a fogyasztó arra vonatkozó nyilatkozatát is, miszerint a használati és kezelési útmutatót megismerte (11. pont).

Álláspontja szerint a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a termékek nem minősülnek higiéniai terméknek, vagy ha annak is minősülnek, akkor az alperes nem tett eleget az erre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen és az eljárási szabályok súlyos megsértésével jutott arra a jogi következtetésre, hogy ezen tények bizonyítatlansága az alperes terhére esik.

Kiemelte, hogy a szerződés 8. pontjába foglalt feltétel nem zárja ki a fogyasztó elállási jogát, hanem annak ellenére, hogy erre jogszabály lehetősége lenne, csupán feltételhez köti. A fogyasztó előnyére pedig jogszerűen tér el az alperes a feltétel alkalmazása során a vonatkozó jogszabályi rendelkezéstől.

Álláspontja szerint tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a termékek tisztíthatósága miatt nem minősülhetnek higiéniai terméknek. Fontos kiemelni ugyanis, hogy ezen termékek hatékony használatához szabad testfelület kell, vagyis használatukat követően gombás és egyéb fertőzések, test szag, vagy a húgycsőből és a nemi szervek környékéről származó kórokozók, szabad szemmel nem látható testnedvek is a termék felületére kerülhetnek. Ezért egy esetleges

elállás esetén a termék visszavételekor minden esetben szükséges a termék fertőtlenítése, tisztítása és újracsomagolása, amelyekről a szerződés helyreállítási díj (eredeti állapot visszaállítási költség) címén egyértelmű - és az átlagos fogyasztó számára is érthető - tájékoztatást ad. Az alperes álláspontja szerint tehát a jelen per tárgyát képező, általa forgalmazott termékek higiéniai terméknek minősülnek, amelyről, valamint az elállási jog gyakorlása esetén felszámítandó eredeti állapot visszaállítási díjról a szerződés a fogyasztók számára egyértelmű és érthető feltételeket tartalmaz.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását azzal a pontosítással, hogy az alperes neve időközben megváltozott. Kérte továbbá a másodfokú perköltségének a megállapítását.

Hangsúlyozta, hogy a higiéniai termék bizonyítási kötelezettsége az alperes terhére esett, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította. Az első fokú eljárásban az alperes nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy a használati és kezelési útmutatást ismeri meg a fogyasztó a szerződés megkötésekor. A vásárlói tájékoztatóról nincs szó, ez a csomagolásba kerül elhelyezésre, tehát csak utólagosan, otthon a termék kibontását követően kap a fogyasztó arra vonatkozóan tájékoztatást, hogy ezen termékek higiéniai terméknek minősülnek, előre ilyen tájékoztatást nem kap. Pontosan ezen fogyasztói panaszok alapján indult el ez a per, hogy az alperes utólagosan tájékoztat erről és nem indokolja meg, hogy ezek miért higiéniai termékek. Hangsúlyozta, hogy belső szabályzata sincs az alperesnek arra vonatkozóan, hogy mit minősít higiéniai terméknek, illetve a gyártótól sincs olyan nyilatkozat, hogy ez higiéniai terméknek minősülne.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból megalapozott jogi következtetéseket vont le, azokkal a ... Ítéletábra teljes egészében egyetért. A fellebbezésre tekintettel a ... Ítéletábra rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság a szerződés 1a. és 1.b pontja tekintetében a jogsértés abbahagyására, és az alperesnek a további jogsértéstől történő eltiltására vonatkozó kereseti kérelem e tekintetében a pert megszüntette, figyelemmel arra, hogy az alperes időközben becsatolta azokat az újonnan használt szerződési feltételeit, amelyek kapcsán már a jogviszony szabályozására irányadó jogszabályok megnevezését kijavította, és e tekintetben a felperes a keresetétől elállt. Az elsőfokú bíróság ekként értékelte azt a tény, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalakor az alperes már nem használta a sérelmezett kitételeket és ezért nem került sor a további jogsértéstől történő eltiltásra. A szerződés 8. pont javított rendelkezését akként minősítette az elsőfokú bíróság, hogy az nem határozta meg egyértelműen, hogy egy termékkel kapcsolatos helyreállítási díjra mi tartozik, az eredeti szövegezésből pedig egyáltalán nem derül ez ki, a szerződés ezen feltételének értelmezésére tehát a vállalkozást egyoldalúan jogosítja fel, ezzel a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapította meg, így ez a feltétel tisztességtelen. Ennek megfelelően a 8. pont kapcsán a jogsértés abbahagyására és a jogsértő eltiltására az 1997. évi CLV. törvény 39. § (3) a pontja alapján került sor. A ... Ítéletábra ezen minősítéssel egyetértett.

Az elsőfokú bíróság helytállóan tájékoztatta az alperest azon bizonyítási kötelezettségéről, hogy az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az általa forgalmazott termékek higiéniai terméknek minősülnek. Az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, továbbá azt sem bizonyította, hogy a fogyasztókat előzetesen tájékoztatta. A ... Ítéletábra egyetért az elsőfokú bíróság azon megállapításával is, hogy az alperes által ebben az időszakban forgalmazott termékek nem minősülnek higiéniai jellegű terméknek. Ennek megfelelően nem korlátozhatja a fogyasztók

elállási jogát az alperes.

A fentiekre tekintettel a ... Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalással a Pp.254.§ (2) bekezdésre - helyes indokai folytán helybenhagyta azzal, hogy a rendelkező rész „Közlemény” részében a jogszabály számának nyilvánvaló elírását kijavította, valamint alperes 2015. május 12-től hatályos névváltozását rögzítette. Az eredménytelenül fellebbező alperest marasztalta a felperes másodfokú perköltségében, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján nettó 15.000 Ft ügyvédi munkadíj költségében állapított meg, figyelemmel a felperesi jogi képviselő alanyi ÁFA mentességére.

Budapest, 2016. január 14.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Gajdos István sk.
törvényszéki bíró, előadó

dr. Szabó Györgyi sk.
törvényszéki bíró